

Vernieuwd van dag tot dag

Onze innerlijke mens kan van dag tot dag *vernieuwd* worden! En dat gaan wij lezen in 2 Cor. 4:16 waar staat:

Daarom verliezen wij de moed niet; integendeel, ook al vergaat onze uiterlijke mens, toch wordt de innerlijke mens van dag tot dag vernieuwd.¹

Het is een prachtig iets – men kan ook zeggen – een schitterend tegenwicht, dat ondanks dat onze uiterlijke mens vergaat, onze innerlijke mens van dag tot dag vernieuwd kan worden.

Hoe ouder men wordt, hoe minder tanden en kiezen. En de lichamelijke krachten worden wat minder zodat men wat binnen de perken moet blijven.

Maar wij verliezen de moed niet want nochtans – zo staat er – wordt onze innerlijke mens van dag tot dag vernieuwd.

Dat is een heerlijke vernieuwing en die kan van dag tot dag plaats vinden!

Hoe kan nu die innerlijke mens van dag tot dag vernieuwd worden? We gaan naar het begin van het volgende vers waar staat:

17a Want onze lichte verdrukking, die van korte duur is.

Paulus noemde zijn verdrukkingen licht en van korte duur.

De man had nogal wat verdrukkingen meegemaakt. In zijn leven had hij vijf keer de 40-1 slagen ontvangen en drie keer werd hij met de roede geselsd en eens werd hij gestenigd en toch spreekt hij over "een lichte verdrukking van korte duur".

Hoe kon hij dat zo zeggen ... ?
Hoe staat er geschreven in verzen 17 en 18?

---

¹ Ps. 51:12 Col. 3:10

17 Want onze lichte verdrukking, die van korte duur is, brengt in ons een alles overtreffend eeuwig gewicht van heerlijkheid teweeg.

18 Wij houden onze ogen immers niet gericht op de dingen die men ziet, maar op de dingen die men niet ziet; want de dingen die men ziet, zijn van het ogenblik, maar de dingen die men niet ziet, zijn eeuwig.

Hij zag niet op het zichtbare maar op het onzichtbare. Vergeleken met het resultaat namelijk "een alles overtreffend eeuwig gewicht van heerlijkheid" heeft hij het over de verdrukking, die van korte duur is.

Enerzijds nu: Verdrukkingen. Anderzijds dan: Een alles overtreffend eeuwig gewicht van heerlijkheid.

Hij noemt zijn verdrukkingen licht en hij noemt ze van korte duur in vergelijking met de eeuwigheid.

Wanneer wij het onzichtbare voor ogen hebben, hebben alle verdrukkingen zin. Als we die verdrukkingen goed nemen, is het resultaat een alles overtreffend eeuwig gewicht van heerlijkheid.

Het resultaat gaat alles te boven, het is alles overtreffend. Het is een gewicht aan heerlijkheid wat in onze innerlijke mens komt.

Het is een meer deel krijgen aan het beeld van Jezus. Een toename in de vrucht van de Geest in ons innerlijk.

Het is een eeuwig gewicht van heerlijkheid.

In de eerste christengemeente werden christenen vervolgd en van hun spullen beroofd.

Maar in Hebr. 10:34 staat dat zij de beroving van hun eigendommen met blijdschap aanvaard hebben, in de wetenschap dat zij in de hemelen een beter en blijvend bezit hebben.

Ze aanvaardden de beroving van hun eigendommen met blijdschap.

Luther schreef ook in zijn lied: *Neem goed en bloed ons af, het brengt u geen gewin, wij gaan ten hemel in, en erven koninkrijken.*

Dus: We zien wij niet op het zichtbare: Een mooi kopje van het servies, dat breekt tijdens de afwas; of koffie wat per ongeluk gemorst wordt op een vloerkleed; of misschien een fiets die gestolen wordt.

Maar zien op het onzichtbare, dan gaan we niet mopperen, want we hebben immers een beter en blijvend bezit in de hemel.

Wat een kansen, wat een heerlijkheid: onze inwendige mens kan van dag tot dag vernieuwd worden, indien wij niet zien op het zichtbare. Ere zij God!

Er waren in de eerste christengemeente vervolgingen

en christenen werden vervolgd en van hun bezit beroofd.

Maar onder de grond – in de catacomben van Rome – zaten ze te zingen en zij loofden God ondanks dat zij beroofd waren van hun goederen.

Zij hadden de roof van hun eigendommen met blijdschap aanvaard – niet gelaten of mopperend – maar blijmoedig en waarom?? Want ze wisten, dat ze een beter en blijvend bezit hadden.

Het kostte even tijd om het te aanvaarden dat al de spullen waren afgenomen maar ziende op het onzichtbare, hebben zij het blijmoedig aanvaard. Zij wisten dat zij deel hadden aan een eeuwig en blijvend bezit.

Ik ken een christen, die een nieuwe auto had gekocht. Hij reed toen met zijn nieuwe auto door een bosachtig gebied en toen stak er plotseling een hert over en die botste tegen zijn auto aan. Een flinke deuk in zijn nieuwe auto!

Ik ken een andere christen, wiens vrouw een keer alleen achter het stuur zat en in de sloot reed met de auto. Zij kon er uit komen maar de auto was natuurlijk vies en beschadigd.

Hoe neem je het dan? En wij zelf maakten het een keer mee, dat we uit een winkel kwamen en naar onze auto toe liepen en zagen dat die flink beschadigd was.

Iemand was er tegenaan gereden en had geen briefje achter gelaten maar was door gereden.

Als we dan het onzichtbare voor ogen hebben – ondanks dat wat zich in ons vlees roert - en deze dingen zonder mopperen aanvaarden, dan wordt onze innerlijke mens vernieuwd.

We gaan verder met hoofdstuk 5:1

1 Wij weten immers dat, wanneer ons aardse huis, deze tent, afgebroken wordt, wij een gebouw van God hebben, een

huis niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen.

2 Want in deze tent zuchten wij ook, en verlangen wij er vurig naar met onze woning die uit de hemel is, overkleed te worden.

3 Als wij maar bekleed en niet naakt zullen bevonden worden.

Wat bedoelt Paulus hier mee? Hij zegt dat het er om gaat, dat men bekleed zal zijn en niet naakt. Waarmee bekleed? Bekleed met de deugden van Christus.

Bekleed met vrucht van de Geest: De zachtmoedigheid, goedheid, vriendelijkheid en het geduld van Jezus.

Petrus heeft het over een onvergankelijk sieraad van een zachtmoedige en stille geest. Die is onvergankelijk. Dat is een bekleding die niet vergaat.

Een onvergankelijk sieraad van een zachtmoedige en stille geest, die kostbaar is voor God. Als u

het wilt nalezen, het staat in 1 Petrus 3:4.

We gaan verder met vers 4 :
Want ook wij, die in deze tent zijn.

Letterlijk staat er: tabernakel, en dat is ons lichaam.

Zuchten omdat we het zwaar te verduren hebben; wij willen immers niet ontkleed, maar overkleed worden, zodat het sterfelijke door het leven wordt verslonden.

Ontkleed is zonder de vrucht van de Geest in ons innerlijk.

Overkleed is met de vrucht van de Geest in ons innerlijk.

Het sterfelijke: Onze ondeugden.

Het leven: De deugden van Christus, of wel de vrucht van de Geest.

5 Hij nu Die ons hiervoor heeft toegerust, is God, Die ons ook

het onderpand van de Geest gegeven heeft.

Dat is nu juist wat God wil: Onze heiliging, onze vernieuwing van dag tot dag. Daartoe hebben we de Geest ontvangen.

6 Wij hebben dus altijd goede moed en weten dat wij, zolang wij in het lichaam inwonen, uitwonend zijn van de Heere.

7 Want wij wandelen door geloof, niet door aanschouwing.

Zo is het. Altijd goede moed, want wij weten ook dat de Trooster tot ons is gekomen, Die ons alles wil leren. En wij wandelen door geloof en niet door aanschouwen.

8 Maar wij hebben goede moed en wij hebben er meer behagen in om uit het lichaam uit te wonen en bij de Heere in te wonen.

Zag Paulus er tegen op om te sterven? Nee, helemaal niet. Hij had altijd goede moed en

zou het zijn tijd zijn, dan was het voor hem begerenswaardig om zijn verblijf in het lichaam te verlaten en bij de Heere in te wonen.

9 Daarom stellen wij er ook een eer in, hetzij inwonend, hetzij uitwonend, om Hem welbehagelijk te zijn.

Daar gaat het om in ons christenleven: Om Hem welbehagelijk te zijn. Waar we ook zijn: thuis of in de vreemde, Hem te behagen.

Inwonend wil zeggen: nog in het lichaam op aarde; uitwonend wil zeggen, dat wij dan bij de Heere onze intrek hebben genomen.

Waar we ook zijn, hier beneden of straks daar boven, wij stellen er een eer in om Hem welbehagelijk te zijn.

10 Want wij moeten allen voor de rechterstoel van Christus openbaar worden, opdat ieder vergelding ontvangt voor wat hij door middel van zijn lichaam

gedaan heeft, hetzij goed, hetzij kwaad.

Hier wordt gesproken over de rechterstoel van Christus. Daar komen wij straks voor te staan en daar zullen wij vergelding ontvangen, wat wij door middel van ons lichaam gedaan hebben, hetzij goed, hetzij kwaad.

Men kan behouden worden, als door vuur heen. Dan is onze inwendige mens niet bekleed met de vruchten van de Geest.

Zowel het goede alsook het kwade, wat we verricht hebben, vormt deze inwendige mens. Het is heerlijk, maar ook ernstig. Maar het is ook een grote vertroosting om straks van Jezus te mogen horen:

Goed gedaan, goede en trouwe slaaf, over weinig bent u trouw geweest, over veel zal ik u aanstellen; ga in, in de vreugde van uw heer. (Mt. 25:21).